

Společenská odpovědnost je důležitá

Co to pro firmu znamená, chovat se společensky odpovědně? Jednoduše řečeno - nesoustředit se jen na zisk, ale brát ohled i na své okolí a společnost vůbec. Pro velké firmy je dnes poměrně samozřejmostí. Pro ty menší je pak společenská odpovědnost často zcela přirozenou věcí. Jde jim o dobrou pověst.

Dát peníze postiženým dětem, do stacionáře pro seniory nebo do hospicu, přispět azylovým domům nebo dětským domovům. Je to velmi potřebná a důležitá pomoc, kterou mnohé firmy pravidelně poskytují. Je to však pouze jeden dílek z pomyslného koláče společenské odpovědnosti. Ta totiž znamená víc a má procházet napříč celou firmou od recyklace odpadu přes využívání energeticky efektivních přístrojů až třeba po sladování pracovního života zaměstnanců s tím osobním, například vytvářením pozic na poloviční úvazek. „Taková firma rovněž vnímá

korupci jako problém a je ochotna jí čelit, požaduje aspekty společenské odpovědnosti i u svých obchodních partnerů,“ říká Lucie Mádlová, výkonná ředitelka Asociace společenské odpovědnosti a národní sítě UN Global Compact v ČR. A velký díl tvoří rovněž podpora projektů v blízkém okolí a již zmíněná oblast dárcovství. Konkrétní aktivity by se ale měly odvíjet vždy od zaměření firmy.

Detailně propracované strategie společenské odpovědnosti mají především velké společnosti. Jejich možnosti jsou totiž velmi široké. Například pro společnost IKEA je hlavní prioritou udržitelný rozvoj a šetrný přístup k životnímu prostředí. Nezaměřují se tak jen na to, aby jejich výrobky byly kvalitní, dobře fungovaly a měly zajímavý design. Při výrobě tak kladou význam také na udržitelnost. „Vyrábíme naše produkty tak, aby měly co nejmenší negativní dopad na životní prostředí a

aby ti, co je vyrábějí, měli zajištěné férové pracovní podmínky,“ říká Vladimír Višek, manažer pro udržitelný rozvoj IKEA ČR, Maďarsko, Slovensko. Materiály použité při jejich výrobě jsou tak buď recyklované, nebo pochází z udržitelných zdrojů.

A společenskou odpovědnost přijala za vlastní například také pojišťovna Kooperativa. Společenská odpovědnost zde prochází napříč celou firmou. V sociální oblasti se pak kromě firemní podpory zapojují do charitativní činnosti i samotní zaměstnanci pojišťovny. „Každý má možnost v rámci projektu Den pro lepší život jeden den v roce věnovat práci ve vybrané neziskové organizaci. Každoročně takto pomáhá přes 700 našich zaměstnanců,“ představuje jeden z projektů Milan Káňa, mluvčí Kooperativy. V období Vánoc pak jsou v agenturách a centrále Kooperativy umístěny živé vánoční stromy s přáními od neziskových organizací,

například dětských domovů. Každý zaměstnanec si může ze stromu vzít přání, zakoupit a poslat ho na adresu, která je na přání uvedena. Většinou jde o hračky, didaktické pomůcky nebo výtvarné a hygienické potřeby.

Pro řadu malých a středních podniků či rodinných firem je pak společenská odpovědnost mnohdy zcela přirozená věc. Význam zkratky CSR (Corporate Social Responsibility) přitom mnohdy ani neznají. „Většinou je totiž ke společensky odpovědnému chování vedou silné etické a osobní hodnoty majitelů či zakladatelů,“ upřesňuje Mádlová. Jde u nich tedy v podstatě o jakousi vyšší verzi slušného chování. K zaměstnancům, zákazníkům, k přírodě, okolí. Důvod je prostý. Působí lokálně, místní lidé ji znají. A firma se špatnou pověstí by logicky měla problém hledat dobré zaměstnance. A bez těch by byla ohrožená budoucnost každé firmy. – Dana Jakešová

INZERCE

Ostrov u Příchovic

Příchovice – malebná vesnička na jižním Plzeňsku schovaná v hezké krajině mezi loukami, poli a lesy, vroubená potokem a řekou Úhlavou. Tok řeky Úhlavy začíná v lůně šumavských hvozdů na svahu Pancíře. Z horských kopců rychle stéká do rovinatějšího kraje, kde řeka vytvořila četné meandry. Při jarním tání, nebo za deštivého počasí koryto řeky nestačí pobrat tolik vody a tak každoročně voda vystoupí z břehů a zaplaví přilehlé louky a pole. Zajímavý útvar vytvořila v blízkosti naší obce. Tok se rozdvojl a dvě ramena vytvořila ostrov. Z vyprávění a dochovaných fotografií víme, že v roce 1932 stála na ostrově prosklená budova (skleník), k němu po obou stranách přiléhaly kabiny a za nimi byl kuželník. K vybavení patřila volejbalová hřiště, lodičky a pramice. Vstupné činilo 50 haléřů. Tak to byly začátky proslulého koupaliště na Ostrově. Vlastnictví tohoto místa ponechme teď stranou. Toto koupaliště přitáhlo v roce 1982 pozornost také plavců, kteří krom koupání v létě, holdují také koupání v zimě. Otuzilci se na Ostrově v Příchovicích každoročně scházejí přes třicet let s výjimkou jednoho roku, kdy kvůli velké vodě museli svoje tradiční zimní koupání zrušit. Scházeli se pro pobavení diváků, kteří zachumlaní do zimního oblečení po obou březích a z mostu pozorovali plavce, jak si ve vodě o teplotě kolem nuly spokojeně lebedí a divákům vesele mávají.

Kronika o tomto místě by byla bohatá na informace i fotografie, zahrnovala by informace o slávě přírodního koupaliště, o jeho mnoha vytopeních velkou vodou, o změně majitelů atd. A jaká je současnost? Místo má nové majitele, kteří realizují svůj sen o Ostrově – budova má novou podobu, parket má nový vzhled, předpokládá se dokončení v letošním roce.

Doufáme, že bez ohledu na to, jak se měnil vzhled tohoto místa i lidé, kteří jej vlastnili, jedna věc se snad nezmění. A to je právě setkávání otuzilců, které před několika lety dostalo ještě jiný rozměr. Prostředky vybrané z dobrovolného vstupného na této akci putují na fond Nadace pro transplantaci kostní dřeně.

www.prichovice.cz

Otuzilci podpoří Nadaci pro transplantaci kostní dřeně

PŘÍCHOVICE V Příchovicích nedaleko Přeštic se pravidelně schází zhruba pětadvacet odvážlivců, kteří se noří do řeky Úhlavy. Příchovický nestor Václav Valeš se otužuje už přes třicet let a před dvěma lety se k němu přidalo deset nadšenců, z nichž asi sedm vytrvalo. Další přibývají průběžně. Všichni se otužují každé nedělní dopoledne, ale také individuálně přes týden, jak to komu dovolí pracovní povinnosti.

Každý rok se navíc koná velké Koupání otuzilců, tradiční akce, kterou znají Příchovíci už více než 30 let. A nejen ti. Často se přidávají lidé i z jiných lokalit, například členové Klubu sportovního otužování Plzeň a otuzilci z Dobřan, nikdy nechybí vodník. I diváci bývají zblízka i zdaleka. Například v roce 2014 sem přijel milovník ledové vody podpořit herec Pavel Nový.

V sobotu 21. ledna se uskutečnil již 34. ročník Koupání otuzilců, které pořádá v areálu Ostrov TJ Příchovice a obec Příchovice. Vítězek z dobrovolného vstupného opět putoval na konto Nadace pro transplantaci kostní dřeně. „Obvykle se nevybere nijak závratná suma, letos byla rekordní - 10 tisíc korun. I když by se sportovcům peníze hodily, poskytují je potřebnějším,“ prohlašuje s hrdostí na „své“ otuzilce

příchovická starostka Pavlína Nohavová. „Letos se otužovalo 41 hrdinů, museli prořezat ledové kry motorovou pilou, aby se mohli ponořit, dokonce i

„Letos se otužovalo 41 hrdinů, museli prořezat ledové kry motorovou pilou, aby se mohli ponořit, dokonce i plavat. Předchozí zimy na ně byly moc teplé.“

plavat. Předchozí zimy na ně byly moc teplé. Letos se i váleli ve sněhu v plavkách, což je taky zajímavá podívaná. Byly tu stovky diváků,“ říká starostka.

Skupinové fotky i selfie snímky otuzilci zveřejňují na facebookové stránce Příchovických novin. Kromě sebe samých v řece či na břehu fotí i teplotu vody na teploměru a přidávají aktuální teplotu vzduchu. Před týdnem se koupali ve vodě, která měla minus dva stupně, teplota vzduchu byla minus pět. – Lucie Sichingerová